

Hangszer vagy műtárgy?

Tanulmányok hangszerekről,
zenetörténetről, képzőművészetről

A Zenetudományi Intézet Zenetörténeti Múzeuma 2019. november 28-án és 29-én kétnapos konferenciát rendezett – *Hangszer vagy műtárgy?* címmel – a múzeum létrejöttének 50. évfordulója tiszteletére. A félévszázados jubileumra nemcsak a konferenciával, hanem tanulmánykötettel – Gombos László (szerk.): *A Zenetörténeti Múzeum gyűjteményei. Jubileumi kötet a múzeum alapításának 50. évfordulójára* – és több kiállítással is megemlékeztek, valamint a konferencia előadásiból egy reprezentatív válogatást is megjelentettek.

✍ Kovács Ilona

A *Hangszer vagy műtárgy? Tanulmányok hangszerekről, zenetörténetről, képzőművészetről* címet viselő konferenciakötet csupán kézbe fogva, már külső megjelenésében is megragadja a leendő olvasó figyelmét. Mintha egy jó minőségű képzőművészeti albumot lapozna az érdeklődő. Mind a papír textúrája, mind a belső dizájn eleganciát sugároz, és – előre bocsátom – a tartalom is lépést tart a külsővel. A szerkesztést Gombos László zenetörténész, a Zenetörténeti Múzeum tudományos munkatársa végezte, aki a konferencia három tematikus egységét – *Hangszer vagy műtárgy?, Gyűjtemények és gyűjteménytípusok, továbbá Hangszerek és muzeológia* – felőlelő előadásokat a lehető leglogikusabb sorrendbe rendezte úgy, hogy az egymást követő írások sok esetben szorosan reflektálnak egymásra és kiegészítik egymást.

A kötet nyitótanulmánya Komlós Katalin (Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem –professor emerita) előadásának írott változata. A „Könnicke és Broadwood. Bécs és London a 18. század végén” című tanulmány részletesen bemutatja a két híres zongoragyártó munkásságát és a korszak zenei fejlődését. A Zenetörténeti Múzeumban őrzött hangszereket a restaurálást követően Komlós Katalin szólaltatta meg először, így közvetlen tapasztalatait is megoszthatta a hallgatósággal. Az előadás során kiemelte, hogy a Könnicke és Broadwood zongorák technikai újításai és zenei kifejezőereje hogyan tükrözte a korabeli zenei igényeket. Komlós Katalin írásából ezúttal is kiviláglik, hogy nem csupán elméleti szempontból jártas, hanem gyakorló művészként is alapos ismeretekkel rendelkezik a hangszerek használatáról: a korszak világviszonylatban is elismert zenetörténész-specialistájaként gazdag történeti kontextust és részletes zenei elemzéseket nyújtott. Hasonlóan korábbi angol és magyar nyelven megjelent írásaihoz, most is jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy mé-

lyebben megértsük a korszak zenei életét és a két hangszergyártó jelentőségét.

Gerő Péter, a Zenetörténeti Múzeum restaurátora, Komlós Katalin tanulmányához szorosan kapcsolódó írásában („Hangszer vagy műtárgy? A Zenetörténeti Múzeum Könnicke-fortepianójának restaurálása”) a hangszer- és műtárgy-restaurálás összetett folyamatát tárgyalja. Különös figyelmet szentel a Könnicke-fortepiano restaurálásának, bemutatva a felújítás során alkalmazott technikákat és anyagokat. Emellett beszámol a Liszt-portréval díszített Schunda cég cimbalmának helyreállításáról, valamint egy, az 1850-es években készült tárogató újjászületéséről is, amely a Skripsky hangszerkészítő-műhelyben készült. Gerő tanulmányában kiemeli, hogy a restaurátornak milyen sokrétű szakmai ismeretekre van szüksége, hiszen a helyreállításhoz különféle anyagokat és technológiákat kell ismernie. Bámolatba ejtő például az a tény, hogy a fortepiano restaurálásához olyan szarvasbőrt használt, amelyet saját maga cserzett, beleértve az állat nyúzásának folyamatát is. Továbbá, szinte vegyészti szakértelemmel dolgozott egy már nem gyártott műanyagfajta újratereztésén, amely elengedhetetlen volt a hangszer helyreállításához. Az írás révén Gerő Péter bemutatja a restaurálás nem csupán művészi, hanem tudományos aspektusait is, hangsúlyozva, hogy a hangszerész szakma és a restaurátorok közötti szoros együttműködés mennyire fontos a történeti hangszerek megőrzése szempontjából. A részletes leírások és a szakmai elkötelezettség révén az olvasók betekintést nyernek a zenei műtárgyak helyreállításának bonyolult és lenyűgöző világába.

Radnóti Klára, a Magyar Nemzeti Múzeum munkatársa, a múzeum legbecsesebb hangszeréről, Beethoven Broadwood-zongorájáról ír, amely nemcsak Beethoven, hanem Liszt Ferenc hangszere is volt. A hangszer már

nem funkcionál, annál is inkább nem, mivel már 1827-ben, a zeneszerző halálakor siralmas állapotban volt. Hogy miért került a Broadwood-cégtől ajándékba kapott instrumentum annyira leromlott állapotba, annak egyszerű, ugyanakkor szomorú magyarázata van: a zeneszerző romló hallása miatt szó szerint szétverte a fortepianót. Radnóti részletesen leírja, hogy Beethoven az évek során egyre hangosabb zongorák után kutatott, 1814-től kezdve pedig segédeszközöket használt, hogy hallja a hangokat. Hallócsöveket alkalmazott és fadóverőt használt: az egyik végét a fogai közé vette, míg a másikat a zongora rezonánsához illesztette, hogy a vibráció segítségével érzékelje a hangokat. Gerő Péterhez hasonlóan a szerző is azt a kérdést feszegeti, hogy meddig mehet el a restaurátor a hangszer felújításában, és milyen mértékben maradhatnak meg az eredeti alkatrészek. Radnóti írása nemcsak Beethoven zenei örökségét, hanem a restaurálás etikai kérdéseit is érinti. A hangszer története rávilágít arra, hogy a felújítás-restaurálás autentikussága sok szempontból egy old timer vagy egy régi óra megőrzéséhez hasonlít: az eredeti alkatrészek megtartása – bár sokkal munkaigényesebb és hosszabb folyamatot igényel – elengedhetetlen a hitelesség szempontjából. A dolgozat összegzi az autenticitás megőrzésének kihívásait és a restaurátorok felelősségét a múlt értékeinek fenntartásában.

A hangszeresek értékét számos aspektus határozza meg, beleértve a hangzás minőségét, a játszhatóság kényelmét, a vizuális megjelenést és az instrumentum mögöttes sztoriját, amely gyakran a tulajdonosokhoz és a használókhoz kapcsolódik. Kiemelkedő példa utóbbira Hubay Jenő „fehér” Bösendorfer-zongorája, melynek története Gombos László kutatásának köszönhetően részletesen feltárult. Hubay zongorájának különlegessége nemcsak a színe, hanem az is, hogy egyedülálló zenei élményeket nyújtott a hegedűművész és környezete számára. A zenetörténetés alaposan körbejárta a hangszer történeti hátterét, beleértve annak eredetét is. A Hubay megrendelésére készített Ludwig Bösendorfer-zongora nem csupán a világhírű művész zenei karrierjének volt szerves része, hanem a korabeli zenei és kulturális élet egyik fontos szimbólumaként is szolgált. A kutatás során Gombos László részletesen dokumentálta a hangszer állapotát, jellemzőit, valamint, hogy milyen alkalmakkor használták. A zongora történetének feltárása rávilágít arra, hogy a hangszeresek nem csupán tárgyak, hanem a zenei hagyományok és művészeti örökségek hordozói is. Hubay zongorája emblematikus példája annak, hogy a hangszeresek mögött mennyi érzelm, élmény és zenei elkötelezettség rejlik. A dolgozat nemcsak Hubay Jenő zenei pályafutását világítja meg részletesebben, hanem a hangszer történeti és esztétikai értékét is kiemeli. A „fehér” Bösendorfer zongora tehát nem csupán egy hangszer, hanem egy gazdag kulturális örökség része, amely a művészet és a történelem találkozásának színhelyévé vált. Gombos László munkája nemcsak Hubay zenei örökségének feltárásában fontos lépés, hanem hangsúlyozza a kutatás jelentőségét a műtárgyak történetének megértésében is.

A kötet utolsó hangszer-történeti írását Eva Szórádová (Univerzita Konstantína Filozofa v Nitre) tollából olvas-

hatjuk, aki a pozsonyi Schmidt zongorakészítő cég történetét és tevékenységét osztotta meg. Carl Schmidt, a pozsonyi zongorakészítő, a zenei eszközök világában kiemelkedő szerepet játszott hagyományos hangszereinek készítésével és innovatív megoldásaival. A legjelentősebb találmánya az *aelodikon*, egy egyedi zenei eszköz, amelyből mindössze egy példány maradt fenn. Schmidt emellett a húrozás technikájának kísérletezésével és a rezonánsok kutatásával is foglalkozott, új utakat nyitva a zongorakészítésben. Munkássága jelentős hatással volt a hangszer-technika fejlődésére, gazdagítva ezzel a zenei tapasztalatokat. Műhelyét fia vitte tovább, így a két Schmidt közel hetven évig játszott fontos szerepet Pozsony zongoráiparában.

A kötet többi dolgozata már nem, vagy csak lazábban kapcsolódik a szorosabban vett hangszer-történethez.

Eckhard Mária „A Liszt Ferenc Emlékmúzeum gyűjteményének kialakulása” című írásában a múzeum történetét és gyűjteményének fejlődését ismerteti meg olvasóival. A művészeti örökség megőrzésének fontosságát hangsúlyozza, különösen Liszt Ferenc életművének és személyiségének megértésében. A gyűjtemény alapját Liszt személyes tárgyai, levelei és dokumentumai képezik, melyek gazdagítják a művész életéről alkotott képet. A múzeum létrehozása a 20. század elején indult, célul pedig a zeneszerző életének és munkásságának bemutatását tűzték ki. A gyűjtemény folyamatosan bővült, és a közönség számára is elérhetővé vált. Eckhard a múzeum kutatási és kulturális szerepére is rámutat, amely hozzájárul Liszt örökségének megőrzéséhez és népszerűsítéséhez. A tanulmány fontos hangszer-történeti adalékkal szolgál Liszt hangszereinek felsorolásával, melyek nagyobb része még ma is olyan állapotban van, hogy kivételes események alkalmával megszólaltatható.

Szintén a Liszt Ferenc Emlékmúzeum és Kutatóközpont gyűjteményéhez kapcsolódik Domokos Zsuzsanna „Több-szörös kézirat a Liszt Múzeum új autográfjai között” című tanulmánya, melyben a Liszt Ferenc Múzeum friss beszerzésű autográf kéziratok közül *Az ébredő gyermek himnusza* című kórusművet vizsgálja több nézőpontból is. A tanulmány középpontjában ennek különleges kézírata áll, mely nemcsak Liszt zenei gondolkodását tükrözi, hanem kompozíciós folyamatát is bemutatja. Filológiai alaposággal elemzi a kézirat tartalmát, megvitatta annak jelentőségét Liszt Ferenc műveinek sorában. A dolgozat hangsúlyozza a kézirat történeti és zenei értékét, valamint azokat az új szempontokat, amelyeket a kézirat felfedezése hozhat a kutatásban. A kutatás során Domokos Zsuzsanna különféle zenei, történelmi és biográfiai kontextusokat is figyelembe vesz, így a dolgozat nemcsak a szűkebb zenei szakmában, hanem a Liszt iránt érdeklődők számára is értékes információkkal szolgál.

A könyvben két rendkívül izgalmas tanulmányt olvashatunk a zenei numizmatikáról. Mindkét szerző a Zene-történeti Múzeum munkatársa és szűkebb szakterületük az éremkutatás. Baranyi Anna – aki PhD-disszertációját is a 20. századi magyar éremművészet témakörben írta – átfogó képet ad a múzeum éremgyűjteményéről, míg kollégája, Borz Zsófia „Gyűjtemény a gyűjteményben” címmel

a Zenetörténeti Múzeum gyűjteményében található Nemzeti Zenede egykori éremgyűjteményét mutatja be. Kovács Imre (a Pázmány Péter Katolikus Egyetem képviselőjében) Liszt Ferenc 50. művészi jubileumára kiadott emléklap-litográfiát ismerteti, különös tekintettel az emléklapon is látható híres jelenetre, mikor Beethoven (állítólag) meghallgatta a gyermek Liszt egyik koncertjét, és homlokán csókolta a fiút. Ezt a jeles eseményt a Liszt-szakirodalom Weihekuss-nak (felszentelő csóknak) nevezi.

Farkas Zoltán „Magánygyűjtemény közintézményben. A Bartók Emlékház” című tanulmányában a Bartók Emlékház kialakulását és működését elemzi. A zeneszerző tárgyait kiállító magánygyűjtemény közintézmény keretein belüli megőrzése és bemutatása kulcsfontosságú aspektus, amely segít a zeneszerző örökségének fenntartásában. A szerző hangsúlyozza, hogy a múzeum nemcsak Bartók személyes tárgyait mutatja be, hanem zenei hagyatékát is népszerűsíti. A tanulmány kitér a gyűjtemény gyarapítására, a kutatásokra és a közönségkapcsolatokra is, amelyek hozzájárulhatnak a Bartók iránti érdeklődés növeléséhez. A Bartók Emlékház jelentős szerepet játszik a tágabb értelemben vett kulturális örökség megőrzésében és a zenei nevelésben, valamint sok jó ötletet is leír, miként lehetne közösségbarátabbá és interaktívabbá tenni a kiállítást, felvetve azt is, hogy az Emlékház miként válhatna a kulturális turizmus szerves részévé.

Török Róbert „Zene- és hangszertörténeti források a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum gyűjtemé-

nyeiben és tárlatain” című záró írása tanulságos betekintést nyújt egy kevésbé ismert, de rendkívül gazdag kulturális területbe. A tanulmányban Török a múzeum zenei gyűjteményeit és az azokban található hangszereket, valamint a zeneipar fejlődését vizsgálja. A cikk szerzője hangsúlyozza, hogy a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum gyűjteményei nemcsak a kereskedelem és vendéglátás történetét tükrözik, hanem a zeneipar fejlődésére is jelentős hatással voltak. A tanulmányban bemutatott források és zenevel kapcsolatos dokumentumok értékes információkat nyújtanak a zene és a kereskedelem összefonódásáról. Török Róbert elemzése rávilágít arra is, hogy a zene nem csupán művészet, hanem gazdasági és társadalmi jelenség is, amely tükrözi a korabeli kultúra és életforma sajátosságait. A gyűjtemény gazdagsága lehetőséget ad arra, hogy a látogatók mélyebb ismereteket kapjanak a zeneipar történetéről és jelentőségéről.

A kiadványt a sokszínűség, az írások szakmai elmélyültsége és szerzőik tudományos felkészültsége jellemzi és minden hangszerrel foglalkozónak – legyen akár hivatásos vagy amatőr zenész, zenetörténész vagy éppen hangszerrestaurátor – melegen ajánlom olvasásra, hiszen a tanulmányok által sok hasznos, új ismerettel gazdagodunk. ■

Gombos László (szerk.): *Hangszer vagy műtárgy? Tanulmányok hangszerekről, zenetörténetről, képzőművészetről.* 127 oldal (Budapest: BTK Zenetudományi Intézet, ELKH, 2023) ISBN 978-615-5167-55-3.

PRÓBAJÁTÉKOT HIRDET BRÁCSA TUTTI ÁLLÁSRA

határozatlan idejű kinevezéssel, próbaidő kikötésével

Időpontja: 2024. november 26. kedd 14:00 óra **Helyszíne:** Bartók Terem, Szombathely, Rákóczi F. u. 3.

A meghallgatás anyaga:

- Bach: 1 szóló tétel vagy 1 szóló tétel más műből (Max Reger I. tétel v. Hindemith I-II. tétel)
 ■ Stamitz: Brácsaverseny, első tétel kadenciával vagy ■ Stamitz: Brácsaverseny, második és harmadik tétel vagy ■ Hoffmeister: Brácsaverseny, első tétel kadenciával vagy
 ■ Hoffmeister: Brácsaverseny, második és harmadik tétel

Zenekari anyag:

- Bartók: Concerto Zenekarra, 5. tétel, 300. – 317. cifferig ■ Csajkovszkij: VI. szimfónia, 1. tétel, 171. – 187. ütemig ■ Mendelssohn: Szentivánéji álom, Scherzo C – D-ig ■ Beethoven: III. szimfónia, 3. tétel, 1 – 73. ütemig ■ Brahms: II. szimfónia, 2. tétel, 49. – 58. ütemig ■ Bruckner: IV. szimfónia, 2. tétel, 50. ciffer után 1. ütemtől 80. ciffer után 4. ütemig

A zenekari részletek letölthetők a zenekar honlapjáról (www.sso.hu/hirek)

Követelmények:

- felsőfokú végzettség ■ erkölcsi bizonyítvány /az állás elnyerése esetén/
 ■ magyarországi munkavállalási engedély

A jelentkezéshez szükséges dokumentumok:

szakmai önéletrajz ■ zenei végzettséget igazoló dokumentum

Az állás, sikeres próbajátékot követően 2025. január 1-től tölthető be. Bérezés: az Mt és a Kollektív szerződés szerint. ■ A zenekar zongorakísérőt nem biztosít, kérésre helyi zongorakísérőt tudunk ajánlani!

Jelentkezési határidő: 2024. november 18. hétfő

Jelentkezés: Savaria Szimfonikus Zenekar ■ 9700 Szombathely, Rákóczi F. u. 3. ■ fodor.daniel@sso.hu

Kapcsolattartó: Fodor Dániel ■ Tel.: +36 20 360 02 34 ■ E-mail: fodor.daniel@sso.hu

MAGYARORSZÁGI HIVATÁSOS SZIMFONIKUS ZENEKAROK

Alba Regia Szimfonikus Zenekar

8000 Székesfehérvár
Szabadságharcos út 59.
+36 30 217-3411
Titkárság telefonszáma: +36 70 522 46 92
Email: ruff.tamas@arso.hu • www.arso.hu

Budafoki Dohnányi Ernő Szimfonikus Zenekar Közhasznú Nonprofit Kft.

1225 Budapest, Nagytétényi út 280.
Levélcím: 1775 Budapest, Pf. 122
Művészeti titkárság:
1087 Budapest, Kerepesi út 29/b. IV. ép.
Tel.: 322-1488 • Fax: 413-6365
E-mail: nfo@bdz.hu • www.bdz.hu

Budapesti Filharmoniai Társaság Zenekara

1061 Budapest, Andrásy út 22.
Tel.: 331-2550 • Fax: 331-9478
www.bpo.hu

Concerto Akadémia Nonprofit Kft.

Székhely: 1094 Budapest, Páva u. 10-12
Levelezési cím: 1450 Budapest, Pf. 75
Központi telefonszám:
(+36-1) 215-5770 • Fax: (+36-1) 215-5462
E-mail: info@concertobudapest.hu
www.concertobudapest.hu

Duna Szimfonikus Zenekar Magyar Élőzene Nonprofit Kft.

Levélcím: 1033 Budapest, Vörösvári út 101.
Próbaterem: 1105 Budapest, Halom u. 42.
Tel.: +36 70 652-5591
E-mail: dunaszimfonikusok@gmail.com
www.dunaszimfonikusok.hu

Kodály Filharmonia Debrecen

4025 Debrecen, Simonffy u. 1/c.
Tel.: (52) 500-200 • Fax: (52) 412-395
E-mail: info@kodalyfilharmonia.hu
www.kodalyfilharmonia.hu

Magyar Nemzeti Filharmonikus Zenekar, Énekkar és Kottatár Nonprofit Kft.

1095 Budapest, Komor Marcell u. 1.
Tel.: 411-6600 • Fax: 411-6699
E-mail: info@filharmonikusok.hu
foigazgato@filharmonikusok.hu
www.filharmonikusok.hu

Magyar Rádió Művészeti Együttesei Szimfonikus Zenekar- Énekkar-Gyermekkörus

Székhely: 1037 Budapest, Kunigunda útja 64.
Levelezési cím: 1088 Budapest, Bródy Sándor u. 5-7.
E-mail: info@radiomusic.hu
www.radiomusic.hu

MÁV Szimfonikus Zenekar

1097 Budapest, Péceli utca 2.
Tel.: +36 20 487-1021
E-mail: office@mavzenekar.hu
www.mavzenekar.hu

Miskolci Szimfonikus Zenekar Nonprofit Kft.

3525 Miskolc, Fábrián u. 6/a.
Tel.: (46) 323-488
E-mail: info@mso.hu • www.mso.hu

Óbudai Danubia Zenekar

1033 Budapest, Laktanya u. 35.
(I. em., 2-es kapucsengő).
Tel.: (+36-1) 373-0228 • (+36-1) 269-1178
E-mail: info@odz.hum • utazenehez.hu

Pannon Filharmonikusok – Pécs

7622 Pécs, Breuer Marcell sétány 4.
Tel.: (72) 500-320 • Fax: (72) 500-330
E-mail: info@pfz.hu • www.pfz.hu

Savaria Szimfonikus Zenekar

9700 Szombathely, Rákóczi u. 3.
Tel.: (94) 314-472 • Fax: (94) 316-808
E-mail: info@sso.hu • www.sso.hu/hu

Szegedi Szimfonikus Zenekar

6720 Szeged, Széchenyi tér 9.
Korzó Zeneház
Tel.: (62) 426-102
E-mail: orch@symph-szeged.hu
www.symph-szeged.hu

Szent István Filharmonikusok Non-profit Kft.

1145 Budapest, Columbus u. 11.
Tel.: (36 1) 467-0786
E-mail: rendezveny@zugloifilharmonia.hu
www.sztif.hu

Szolnoki Szimfonikus Zenekar

5000 Szolnok, Hild tér
Tel.: +36 20 926-0424
E-mail: szolnokiszimfonikusok@gmail.com
www.szolnokiszimfonikusok.hu

REGIONÁLIS/ FÉLHIVATÁSOS SZIMFONIKUS ZENEKAROK

Békés Megyei Szimfonikus Zenekar

Levélcím: Békés Megyei Szimfonikus Zenekar Közhasznú Kulturális Egyesület Békéscsaba 5600 Andrásy út 3.
Tel.: +36 20 4322-948
E-mail: uhrinviktor@freemail.hu
www.bekesszimf.hu

Dunakeszi Szimfonikus Zenekar Egyesület Magyarország

(korábbi Váci Szimfonikus Zenekar) 2120 Dunakeszi, Állomás sétány 17.
E-mail: dkszimfonikus@gmail.com
www.dszz.hu

Egri Szimfonikus Zenekar Kulturális Egyesület

Eger 3300 Knézych K. u. 8.
Tel.: +36 20 964-1518
Művészeti vezető: Szabó Sipos Máté
egriszimfonikusok.hu

Gödöllői Szimfonikus Zenekar

Levélcím: Gödöllő 2100 Ady Endre sétány 1.
E-mail: titkarsag@gso.hu
Művészeti vezető: Rácz Márton
www.gso.hu

Kecskeméti Szimfonikus Zenekar Hírös Agóra Kulturális és Ifjúsági Központ

6000 Kecskemét, Deák tér 1.
Tel.: +36 20 3230-001
E-mail: kszztitkar@gmail.com
jacintfoldi@gmail.com
hirosagora.hu

Soproni Liszt Ferenc Szimfonikus Zenekar Pro Kultúra Sopron Nonprofit Kft.

9400 Sopron, Liszt Ferenc utca 1.
www.prokultura.hu

Szabolcsi Szimfonikus Zenekar Közhasznú Egyesülete

Székhely: 4400 Nyíregyháza, Szent István u. 12.
Tel.: +36 30 9656-453
E-mail: szabolcsiszimf@gmail.com

Tatabánya Város Szimfonikus Zenekara

Levélcím: Tatabánya Art Művészeti Egyesület Tatabánya Fő tér 34.
Tel.: +36 30 692-6489
E-mail: gezaroman@t-online.hu

A magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetségének, valamint a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezetének közös lapja, a Nemzeti Kulturális Alapprogram támogatásával.

A szerkesztőség levelezési címe: **Zenekar Művészeti Bt.**

1222 Budapest, Fenyőtoboz utca 6. | E-mail: info@zenekarujsgaz.h | www.zene-kar.hu

Felelős kiadó és szerkesztő: **Popa Péter**

Tervezőszerkesztő: Komenda Krisztina

Nyomás: EPC nyomda ISSN: 1218-2702

Az interjúkban és a kritikákban elhangzott véleményekkel és kijelentésekkel szerkesztőségünk nem feltétlenül azonosul. Észrevételeknek, helyesbítéseknek készséggel helyt adunk.

FON
TRADE MUSIC

Egy valódi hangszerbolt

Kiemelkedően széles
választékkal várjuk
vásárlóinkat 2025-ben is!

www.fontrademusic.hu

1081 Budapest, Kiss József utca 14.

Telefon: +36 1 210-2790, +36 30 488-6622

Nyitvatartás: hétfőtől péntekig 9⁰⁰ - 17³⁰

Adams Alexander Alphasax A&S **Bach** Bags Berg Larsen BG Blackburn **Buffet Crampon** B&S Cannonball Cherub Conn-Selmer Courtois **D'Addario** Denis Wick Dotzauer E. Schmid Edwards Francois Louis Gard Gator Getzen Hammig Hohner Holton Hoyer Jody Jazz Jupiter Keilwerth King König & Meyer **Kromat** Leblanc Lorée Ludwig Majestic **Manhasset** Marca Marigaux Melton **Muramatsu** Musser Neotech P. Mauriat **Paiste** Pearl Powell Rigotti **Sankyo** Schagerl Schneider Schreiber Seiko **Selmer Silverstein** Steuer Straubinger Studio 49 Theo Wanne Trevor J. James **Vandoren Wilde + Spieth** Wittner **Yamaha** Yanagisawa Zoom